

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور – پژوهشکده آبی پروری آبهای داخلی

عنوان:

بررسی شاخص‌های تروفیک تالاب انزلی

مجری:

علی عابدینی

شماره ثبت

۵۲۳۹۶

وزارت جهاد کشاورزی
سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی
موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور- پژوهشکده آبی پروری آبهای داخلی

عنوان طرح/پروژه: بررسی شاخص های تروفیک تالاب انزلی

کد مصوب: ۹۳۰۰۲-۹۳۵۱-۱۲-۷۳-۱۴

نام و نام خانوادگی نگارنده/نگارندگان: علی عابدینی

نام و نام خانوادگی مجری مسئول (اختصاص به پروژه ها و طرحهای ملی و مشترک دارد) :-

نام و نام خانوادگی مجری /مجریان : علی عابدینی

نام و نام خانوادگی همکار(ان): مریم فلاحی، حجت خداپرست، علیرضا میرزاجانی، اسماعیل صادقی نژاد،

فریبرز جمالزاد، تورج سهرابی، جواد خوشحال، حجت‌اله محسن پور

نام و نام خانوادگی مشاور(ان) :-

نام و نام خانوادگی ناظر(ان) :-

محل اجرا: استان گیلان

تاریخ شروع: ۹۳/۲/۱

مدت اجرا: ۲ سال و ۳ ماه

ناشر: موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور

تاریخ انتشار: سال ۱۳۹۶

حق چاپ برای مؤلف محفوظ است. نقل مطالب، تصاویر، جداول، منحنی ها و نمودارها با ذکر مأخذ

بلامانع است.

«سوابق طرح یا پروژه و مجری مسئول / مجری»

طرح/ پروژه: بررسی شاخص های تروفیک تالاب انزلی

کد مصوب: ۹۳۰۰۲-۹۳۵۱-۱۲-۷۳-۱۴

شماره ثبت (فروست): ۵۲۳۹۶ تاریخ: ۹۶/۷/۱۸

با مسئولیت اجرایی جناب آقای علی عابدینی دارای مدرک تحصیلی کارشناسی ارشد در رشته شیمی دریا می باشد.

پروژه توسط داوران منتخب بخش اکولوژی منابع آبی در تاریخ

۹۶/۵/۱۴ مورد ارزیابی و با رتبه خوب تأیید گردید.

در زمان اجرای پروژه، مجری در:

ستاد □ پژوهشکده ■ مرکز □ ایستگاه

با سمت مسئول امور تحقیقات غیر زیستی و مدیر فنی آزمایشگاه

هیدروشیمی در پژوهشکده آبی پروری آبهای داخلی مشغول بوده

است.

عنوان	«فهرست مندرجات»	صفحه
چکیده	۱
۱- مقدمه	۲
۱-۱- کلیات	۲
۱-۲- بخش های چهارگانه تالاب انزلی	۴
۲- سوابق تحقیق	۶
۳- مواد و روشها	۸
۳-۱- روش نمونه برداری	۹
۳-۲- عوامل مورد بررسی	۹
۴- نتایج	۱۱
۵- بحث و نتیجه گیری	۱۸
پیشنهادها	۲۵
منابع	۲۶
پیوست	۲۹
چکیده انگلیسی	۳۴

چکیده

تالاب بین المللی انزلی در حاشیه جنوب غربی دریای خزر یکی از مهمترین تالاب های ایران است که با ویژگیهای منحصر به فرد خود در برقراری توازن اکولوژیکی جانوران و پرندگان دارای جایگاه استراتژیک است. این تالاب تحت تاثیر آب شیرین رودخانه های ورودی و آب لب شور دریای خزر، بعنوان بوم سازگانی ویژه نقش ایفا می کند. در این مطالعه عوامل فیزیکی و شیمیایی و مواد مغذی آب تالاب انزلی از اردیبهشت ۱۳۹۳ به مدت یکسال و بصورت ماهانه بررسی گردید. شاخص وضعیت تروفیکی TSI به روش ارزیابی پارامتری های کلروفیل آ، فسفر کل، ازت کل و حد شفافیت محاسبه شد. نتایج بررسی نشان داد که میانگین سالانه نیتروژن کل، فسفر کل و اکسیژن محلول به ترتیب در حد $۱/۰۲۳ \pm ۰/۵۲۳$ ، $۰/۱۰۵ \pm ۰/۱۱۳$ و $۸/۷۱ \pm ۲/۶۳$ میلی گرم بر لیتر بوده است. مقدار نیتروژن کل در ایستگاههای مورد بررسی تفاوت معنی دار نداشته ($P > 0.05$) در حالیکه غلظت فسفر کل این تفاوت را نشان داده است ($P < 0.05$). کلروفیل آ از حداقل $۰/۶$ تا حداکثر $۳۲۹/۱$ (بامیانگین $۴۷/۴ \pm ۶۵/۰$) میکروگرم در لیتر متغیر بوده است. دامنه هدایت الکتریکی از ۲۵۴ تا ۱۴۲۵۰ میکرو موس متغیر بوده و تفاوت معنی دار در ایستگاههای مختلف مشاهده گردید ($P < 0.05$). نسبت نیتروژن به فسفر در کلیه مناطق تالاب انزلی به غیر از منطقه غربی، کمتر از ۱۰ بود و این نشان می دهد که فسفر در این مناطق به عنوان عامل محدود کننده در روند یوتریفیکاسیون است. در این تحقیق، منطقه غربی تالاب انزلی در سطح یوتروف، منطقه سیاکشیم سوپریوتروف و بقیه مناطق تالاب انزلی در مرحله نهایی تغذیه گرایی یا هایپریوتروف قرار داشتند. کنترل و کاهش میزان مواد معلق و مغذی که از طریق رودخانه های حاشیه به تالاب انزلی وارد می شود، همچنین کنترل گیاهان آبی داخل تالاب نقش مستقیم و موثری در بهبود کیفیت آب و کنترل پدیده یوتریفیکاسیون خواهد داشت.

واژگان کلیدی: تالاب انزلی، عوامل شیمیایی، تغذیه گرایی

۱- مقدمه

۱-۱- کلیات

تالابها و اکوسیستمهای آبی کشور به مثابه سرمایه‌های گرانقدرند که در تنظیم سطح آبهای زیرزمینی در محیط اطراف، تعدیل اقلیم، بهره‌مندیهای چندگانه اهالی اعم از شکار و صید پرندگان آبی و ماهیان، استفاده از گیاهان آبی و به عنوان راههای آبی تنها بخشی از ویژگیهای آنها است. ایران دارای حدود ۴۰ تالاب با ارزش است که در گردهمایی سال ۱۳۴۹ کنوانسیون رامسر تالاب انزلی به عنوان یک تالاب بین‌المللی معرفی شد. این تالاب از طریق کانالی با عرض ۴۲۹ متر به دریا متصل میشود. طول متوسط این تالاب ۳۰ کیلومتر، عرض متوسط ۳ کیلومتر و عمق تالاب انزلی متغیر میباشد و عمق متوسط آن حدود ۳ متر میباشد. تالاب انزلی در شمال ایران و در جنوب شرقی ساحل دریای خزر نزدیک به شهر انزلی واقع شده است، مساحت این تالاب در فصول و منابع مختلف بین ۱۵۰ تا ۲۰۰ کیلومتر مربع گزارش شده است که بین $۲۲^{\circ} ۳۷'$ و $۳۰' ۲۱' ۳۷^{\circ}$ عرض شمالی و $۳۸' ۴۹^{\circ}$ و $۱۵' ۱۴' ۴۹^{\circ}$ طول شرقی قرار گرفته است (برامکی یزدی و همکاران، ۱۳۹۴). این تالاب از تنوع بالایی از فون و فلور تالابی برخوردار است. این سیستم آبی از حوضه آب شیرین، آبگیرهای کم عمق، باتلاقها و علفزارهای غوطه ور فصلی تشکیل شده است (Ramezani, 2004). این تالاب را می‌توان به عنوان پرورشگاه نوزادان گروههای مختلف جانوری و گیاهی نام برد. علاوه بر همگونی دمای آب تالاب ورود مواد غذایی فراوان، سکون و آرامش نسبی محیط، شرایط ویژه جهت لانه‌سازی و غیره نیز در جذب جانداران موثرند. تالاب انزلی در برقراری توازن اکولوژیکی جانوران و پرندگان یکی از تالابهای مهم کشور و یکی از بزرگترین زیستگاههای تخم‌ریزی ماهیان مهم تجارتي در گذشته بود که ماهیان سوف و سیم در آن بسیار صید میگردد اما امروزه به دلیل وجود آلاینده‌ها تا حد زیادی توان زیستی این تالاب و رودخانه‌های مربوطه برای تخم‌ریزی این ماهیان نامساعد گردیده و در صورتیکه تخم‌ریزی صورت گیرد تخمها در اثر کمبود اکسیژن و پوشیده شدن در گل ولای و یا به دلیل فقر غذایی و آلودگی نسبی تلف میگردند (فئید و همکاران، ۱۳۹۴).

امروزه درصد زیادی از صید در تالاب متعلق به ماهی کاراس است که یک ماهی مقاوم به شرایط کمبود اکسیژن است و در رقابت غذایی، رشد بیش از حد این ماهی، مانع گسترش سایر آبزیان گردیده است. یوتروف شدن آب تالاب روی جمعیت پرندگان نیز تأثیرگذار بوده است و باعث مهاجرت این پرندگان گردیده است. مسئله تغذیه گرای (یوتروفیکاسیون) یک مشکل اساسی در تالاب انزلی است که اولین بار در سال ۱۹۷۳ به آن اشاره شد در سال ۱۹۹۳ در کنوانسیون رامسر، تالاب انزلی در فهرست تالابهای که نیاز به احیای فوری و ضروری دارد قرار گرفت.

واژه یوتروفیکاسیون دلالت بر غنی شدن پیکره آبی به وسیله مواد آلی ورودی و یا رواناب سطحی حاوی نیترات و فسفات دارد که به طور مستقیم رشد جلبکها و دیگر گیاهان آبی را کنترل میکند. به بیان دیگر یوتروفیکاسیون یک عکس‌العمل بیولوژیکی است که در پاسخ به ازدیاد ورود مواد مغذی به منابع آبی صورت میگیرد.

یوتریفیکاسیون مشکل مداوم و شایعی است که از جدید ترین تهدیدهای زیست محیطی محسوب میشود و بار اضافه مواد مغذی در سیستمهای آبی است که منجر به افزایش تولید شده و هر چند وقت یک بار باعث ایجاد شکوفایی سمی بسیار زیاد جلبک و سبب کمبود اکسیژن در مناطق وسیع میگردد که این مسئله میتواند اشکال دیگر حیات دریایی که به اکسیژن محلول در آب وابسته هستند را از بین ببرد.

در تعریف دیگر از یوتریفیکاسیون، غنی سازی آب توسط مواد مغذی مخصوصا ترکیبات نیتروژن و فسفر، که رشد سریع جلبک و بسیاری از گیاهان آبی را تقویت کرده و متعاقبا یک اختلال نامطلوب در تعادل ارگانیزم ها و کیفیت آب به وجود می آورند. مواد مغذی شامل نیتروژن، فسفر و سیلیس در منابع آبی شرط لازم برای حیات است و در غلظت های متعادل یک مشکل زیست محیطی محسوب نمیشود، تنها زمانی مشکل ساز میشوند که ورودی های بسیار زیادی از آنها بر مشخصه اصلی، خواص یا عملکردهای اکوسیستم تاثیر بگذارد که در این صورت به آنها یوتریفیکاسیون گویند (میر روشندل، ۱۳۹۳).

اکوسیستمهای آبی بر اساس یک روند طبیعی قادر به پالایش و بازیابی خود هستند. خودپالایی، توانایی یک توده آبی در زدودن آلاینده ها از خود است. به بیان دیگر، حذف یا کاهش مواد آلی، مواد مغذی و سایر آلاینده ها از منابع آبی به واسطه فعالیت جوامع زیستی ساکن در آن، خودپالایی نامیده می شود. طی این فرایند مواد قابل تجزیه که وارد آب شده اند به تدریج توسط میکرو ارگانیسمها مصرف شده و آلودگی آب کاهش می یابد. در صورتی که آلاینده ها و مواد مغذی بیش از حد وارد اکوسیستم شود، منبع آبی قدرت خود پالایی خود را از دست میدهد (حسینی، ۱۳۹۱).

در حال حاضر بواسطه ورود و تجمع انواع آلاینده ها، بخش های عمده تالاب انزلی وضعیت کیفی مطلوب و ارزش های زیستی خود را از دست داده اند (Mirzajani, 2009; Mirzajani et al., 2010). معمولا تخلیه بیش از حد مواد مغذی مانند نیتروژن و فسفر به محیط های آبی در اثر ورود فاضلاب های شهری، صنعتی و کشاورزی منجر کاهش کیفیت آب شده و موجب بروز پدیده یوتریفیکاسیون (تغذیه گرایی) می شود. در بررسی های یوتروفی اکوسیستم آبی، فسفر، نیتروژن و کلروفیل آ جزو عناصر مهم هستند. از این رو استفاده از مقدار مطلق برخی متغیرها مانند فسفر کل و بیوماس فیتوپلانکتون (کلروفیل آ) و محاسبه شاخص های وضعیت تروفیک روش های مناسبی برای بررسی وضعیت تروفیک منابع آبی می باشند (Dodds, 2002). بطور کلی تئوری شرایط تغذیه گرایی بر این اصل استوار است که تغییر در متغیرهایی همچون غلظت مواد مغذی (نیتروژن و فسفر) سبب تغییر در بیومس جلبکی (کلروفیل) شده که این خود سبب تغییر شفافیت آب میشود. یکی از روشهای توصیف کمی تغذیه گرایی استفاده از این متغیرها به عنوان شاخص برای کمی کردن روابط این متغیرهاست که توسط (Carlson, 1977) ارائه و توصیف شده است.

۱-۲- بخش‌های چهارگانه تالاب انزلی

از نظر موقعیت جغرافیایی، چهاربخش نسبتاً "متمايز از یکدیگر در تالاب انزلی تشخیص داده میشود (منوری، ۱۳۶۹):

- **بخش شرقی** که حوضچه شرقی تالاب را تشکیل می‌دهد و به زبان محلی شیجان نامیده می‌شود، کم‌عمق‌ترین بخش تالاب بوده و به علت آلودگی و افزایش مواد مغذی در آب، رشد گیاهان آبی در آن بسیار زیاد است. این بخش از تالاب با اینکه مساحت کمی از تالاب را شامل می‌گردد اما پذیرای آب بسیاری از رودخانه‌های کوچک و بزرگ بخش شرقی دشت گیلان از جمله رودخانه‌های خمام، چوکام، پیربازار، نوخاله و حسن‌رود است.

- **بخش مرکزی** که شامل حوضچه مرکزی بوده و هندخاله نیز نامیده می‌شود، در قسمت‌هایی به دلیل افزایش گیاهان شناور به ویژه گیاهان برآمده از آب همانند نی و لوئی، خشک شده است. دوزهکش اصلی تراب خاله و هندخاله آب اطراف تالاب را وارد این بخش از تالاب می‌کنند.

- **بخش غربی** که به نام آبکنار معروف است، حوضچه غربی را شامل می‌گردد که بیش از یک سوم مساحت تالاب را به خود اختصاص داده و عمیق‌ترین و پرآب‌ترین حوضچه تالاب به شمار می‌رود. گیاهان درون آبی در آن کمتر دیده می‌شود و به دلیل متلاطم بودن آب و افزایش اکسیژن محلول در آب، شرایط زیست‌محیطی مناسبی برحوضچه حاکم است. در این بخش از تالاب، در اثر رشد گیاهان برآمده از آب، جزایر کوچکی پوشیده از نی به وجود آمده که لانه بسیاری از پرندگان مهاجر است. رودخانه‌ای که آب خود را به این حوضچه تخلیه می‌کند، شيله‌رود است.

- **بخش سیاه‌کیشم** که در جنوب آبکنار واقع شده و تنها راه ارتباطی آن با تالاب از طریق تنگه باریکی واقع در شمال شرقی آن است، مخزن آب رودها و نه‌های کوچک بسیاری است که از آن جمله می‌توان رود مرغک، اسفند، کلسر و نرگستان را نام برد اما اصلی‌ترین مسیر آبی در این بخش، بهمبر روگا است که از به هم پیوستن رودخانه‌های کوچک و تعدادی نهر و یا زهکش ایجاد شده و در تنگه ورودی سیاه‌کیشم، به بخش غربی تالاب می‌پیوندد.



شکل ۱- تصویری از بخش های چهارگانه تالاب انزلی

چهار بخش مذکور همانطور که اشاره شد از نظر مورفولوژیکی، جغرافیایی و خصوصیات فیزیکوشیمیایی با یکدیگر تفاوت کلی داشته و محیط های متفاوتی را تشکیل می دهند (شکل ۱).

تالاب بین المللی انزلی با ویژگی های منحصر به فرد یکی از اکوسیستم های وابسته به دریای خزر است که طی سالیان اخیر دچار مشکلات متعددی همچون کاهش سطح آب دریای خزر، عوامل انسانی متعدد مخرب و ورود گونه های بیگانه بوده که یوتریفیکاسیون و متعاقب آن پیری زودرس تالاب را در موجب میشود. در این مطالعه پارامترهای فیزیکی و شیمیایی اندازه گیری و سطح تروفیکی آب تالاب با استفاده از برخی نمایه های اصلی تعیین سطح تروفیکی محاسبه شد و عوامل مذکور با استفاده از داده های آزمایشگاهی و میدانی در مقایسه با سالهای قبل مورد بررسی قرار گرفت.

۲- سوابق تحقیق

تاکنون پژوهش‌ها و تحقیقات گوناگونی در تالاب انزلی انجام شده است، اما اولین بررسی‌ها که اختصاص به مطالعات لیمنولوژی و اکولوژی داشته با مشارکت کارشناسان روسی (Hydropriject, 1965)، سازمان خوار و بار جهانی (Holčík and Oláh, 1992) و آمریکایی (Kimbal and Kimbal, 1974) انجام گرفته است. در سال ۱۳۷۰ قسمت اعظم تالاب انزلی در وضعیت‌های مزوتروف و یوتروف بوده و مقایسه وضعیت یوتروفی تالاب به لحاظ فسفر کل با منحنی استاندارد^۱ OECD گرایش تالاب را به سوی هایپرتروفی نشان داده است (Darvishsefat et al, 1999). بر اساس اطلاعات فیزیکوشیمیایی و بیولوژیکی تالاب انزلی در یک دوره ده ساله از ۱۳۷۰ تا ۱۳۸۰ بخش‌های عمده تالاب در مرحله نهایی مزوتروف و اولیه یوتروف قرار داشته و واکنش اکوسیستم در مصرف ازت و فسفات، در رشد و گسترش گیاهان نمودار گشته است. غالبیت گونه‌های سبز آبی نسبت به سایر گونه‌های فیتوپلانکتونی مشهود بوده و میزان کلروفیل آن نیز افزایش فیتوپلانکتون‌ها و پدیده پیری زودرس تالاب را نشان داده است (Mirzajani, 2009; Mirzajani et al., 2010). در سال ۱۳۸۳ گروه JICA^۲ با همکاری اداره کل حفاظت محیط زیست و سازمان جهاد کشاورزی استان گیلان (Jica et al., 2005) طرح مطالعاتی حفاظت تالاب انزلی را اجرا نمود که به بررسی کیفیت آب و رسوبات کف تالاب پرداخت. نتایج بررسی‌ها، شدت آلودگی‌ها را در بخش‌های مختلف تالاب انزلی نشان داده بود.

مطالعات مشابهی در سایر تالاب‌ها و منابع آبی ایران و سایر کشورها انجام شده است. در تحقیقی که در تالاب چغاخور انجام شد (samadi, 2016) نشان داده شده است که وجود منابع و پساب‌های ورودی به تالاب ناشی از کاربری‌های کشاورزی و مسکونی همراه با سیلاب‌ها و بارندگی‌های فصلی باعث افزایش ۲ تا ۴ برابری در غلظت فسفر و افزایش ۱۶ درصدی وضعیت تغذیه‌گرایی شده است. در مطالعاتی که توسط نصرالله زاده ساروی و همکاران در دریاچه سد شهید رجایی انجام شد، با به‌کارگیری شاخص‌های تروفیکی، ساپروبی و شانون، کیفیت آب این دریاچه را بررسی کرده و نشان دادند بر اساس شاخص وضعیت تغذیه‌گرایی^۳ (TSI)، سطح تروفیکی این دریاچه اولیگوتروف تا مزوتروف است (Nasrollahzade et al., 2017). در مطالعه‌ای که توسط محبی و همکاران جهت ارزیابی کیفیت آب دریاچه ارس انجام شد، تعیین گردید که سطح تروفیکی آب این دریاچه در حد یوتروف تا هایپرتروف بوده است (Mohebbi et al., 2016). در سال‌های اخیر بکارگیری روش‌های مبتنی بر داده‌های ماهواره‌ای و سنجش از دور جهت ارزیابی‌های کمی و کیفی منابع آبی افزایش یافته است. محققین مکزیکی با استفاده از سنجش از دور وضعیت تروفیکی دریاچه چاپالا را تخمین زده و نشان دادند که استفاده از مواد شیمیایی در بهبود تغذیه‌گرایی در این دریاچه تاثیر نداشته است (Membrillo-abad et al., 2016). ساقی و

^۱ Organization for Economic Co-operation and Development

^۲ Japan International Cooperation Agency

^۳ Trophic State Index

همکاران با استفاده از روش شبکه عصبی مصنوعی^۴ (ANN) به مطالعه شاخص های تروفیکی در سد دز پرداخته اند (Saghi et al., 2015). روش تجزیه مولفه های اصلی (Primpas et al., 2010) نیز برای بررسی شاخص های یوتروفی برخی مناطق بکار گرفته شده است.

می توان گفت که در دهه ۱۳۸۰-۱۳۹۰ مطالعات جامعی در تالاب انزلی انجام نگرفته و آنچه انجام یافته در قالب مطالعات دانشجویی و یا در واحدهای نمونه برداری کوچک انجام شده است. بطور مثال اکبرزاده و اربابی (۱۳۸۹) با اندازه گیری نیتروژن و فسفر کل و با استفاده از سامانه GIS به مطالعه وضعیت تغذیه گرایی تالاب انزلی پرداخته و بیان کردند بر مبنای نیتروژن و فسفر کل، بخش های وسیعی از تالاب انزلی در وضعیت فوق مغذی قرار داشته است ضمن اینکه بالاترین مقادیر TN,TP در بخش شرقی اندازه گیری شده است (Akbarzade & Arbabi, 2011).

در فقدان مطالعات جامع و نبود اطلاعات قابل اتکا، شواهد و مشاهدات میدانی حکایت از تداوم روند غنی شدن تالاب انزلی و افزایش سطح تروفی نسبت به سالهای قبل داشته است. در این بررسی پارامترهای فیزیکی و شیمیایی آب و ارزیابی سطح یوتروفی مناطق مختلف تالاب انزلی مورد سنجش قرار گرفت تا ضمن پوشش خلاء اطلاعاتی ذکر شده، وضعیت جدید تغذیه گرایی تالاب انزلی مشخص گردد.

⁴ Artificial Neural Network

۳- مواد و روش‌ها

در این مطالعه در مناطق چهار گانه تالاب انزلی (شرقی، مرکزی، غربی و سیاکشیم) تعداد ۱۰ ایستگاه تعیین گردید. بر این اساس ایستگاه‌های ۲ و ۳ در منطقه مرکزی، ایستگاه‌های ۴ و ۵ در منطقه شرقی، ایستگاه‌های ۶ و ۷ و ۸ در منطقه غربی، ایستگاه‌های ۹ و ۱۰ در منطقه سیاه کشیم و ایستگاه ۱ در انتهای کانال کشتیرانی (منطقه موج شکن)، انتخاب گردیدند (شکل ۲). نمونه برداری‌ها بصورت ماهانه از اردیبهشت ۱۳۹۳ تا اردیبهشت ۱۳۹۴ انجام گرفت. در محل نمونه برداری پارامترهای درجه حرارت آب، دمای هوا، pH، اکسیژن محلول (DO) و هدایت الکتریکی (EC)، حد شفافیت سشی دیسک (SD) اندازه‌گیری و ثبت شد. نمونه‌های آب در ظروف پلی اتیلنی بلافاصله به آزمایشگاه منتقل و عوامل نیتروژن کل (TN)، فسفر کل (TP)، کلروفیل آ (CHL) مورد سنجش و بررسی قرار گرفت.

در این تحقیق برای تعیین وضعیت تغذیه‌گرایی در مناطق مختلف تالاب انزلی از روش ارزیابی چند پارامتری شاخص‌های تروفیکی (TSI) استفاده شد. این روش اساساً توسط کارلسون (Carlson, 1977) ارایه شده است و اصلاحاتی (Lamparelli, 2004) در آن اعمال شده است.

در این روش در معادلات مربوط به هر یک از متغیرهای TN, TP, CHL, SD در مقیاس عددی ۰ تا ۱۰۰ وضعیت تغذیه‌گرایی سنجیده می‌شود. معادله‌های (۱) تا (۳) نحوه محاسبه TSI را نشان می‌دهد. اولین گام در تعیین TSI ارزیابی وضعیت جاری نسبت غلظت مواد مغذی (TN/TP) است که ممکن است سه حالت اتفاق بیفتد و در هر حالت معادلات جداگانه‌ای به صورت ذیل استفاده می‌شود:

الف - محدودیت فسفر کل (TN/TP > 30:1)، معادله (۱)

$$TSI (AVG) = 1/3 [TSI (CHL) + TSI (SD) + TSI (TP)]$$

که در آن:

$$TSI (CHL) = 16.8 + 14.4 * \ln (CHL), (mg m^{-3})$$

$$TSI (SD) = 60.0 - 30.0 * \ln (SD), (m)$$

$$TSI (TP) = -23.8 + 23.6 * \ln (TP), (ug L^{-1})$$

ب - محدودیت نیتروژن کل (TN/TP < 10:1)، معادله (۲)

$$TSI (AVG) = 1/3 [TSI (CHL) + TSI (SD) + TSI (TN)]$$

که در آن:

$$TSI (CHL) = 16.8 + 14.4 * \ln (CHL), (mg m^{-3})$$

$$TSI (SD) = 60.0 - 30.0 * \ln (SD), (m)$$

$$TSI (TN) = 59.6 + 21.5 * \ln (TN), (mg L^{-1})$$

پ - حالت تعادل (10:1 ≤ TN/TP ≤ 30:1)، معادله (۳)

$$TSI (AVG) = 1/3 [TSI (CHL) + TSI (SD) + 0.5 (TSI (TP) + TSI (TN))]$$

که در آن:

$$TSI (CHL) = 16.8 + 14.4 * \ln (CHL), (mg m^{-3})$$

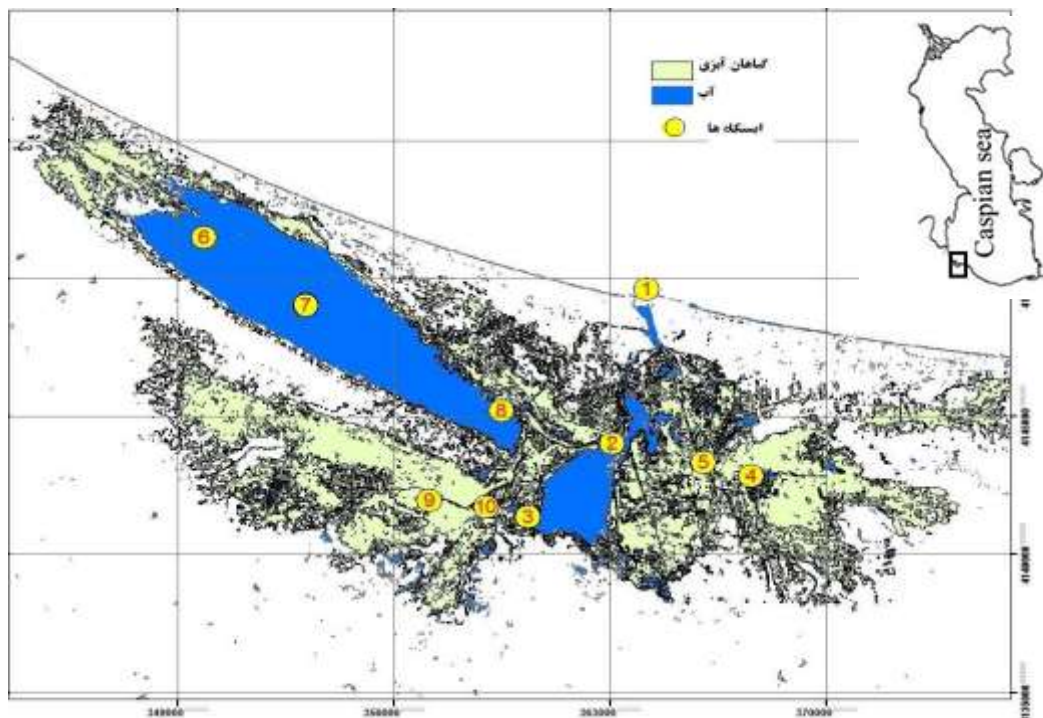
$$TSI (TN) = 56 + 19.8 * \ln (TN), (mg L^{-1})$$

$$TSI (TP) = -18.4 + 18.6 * \ln (TP), (ug L^{-1})$$

$$TSI (SD) = 60.0 - 30.0 * \ln (SD), (m)$$

۳-۱- روش نمونه برداری

جهت نمونه برداری های فیزیکی و شیمیایی آب با توجه به شکل، وسعت، عمق، موقعیت ورودی و خروجی تعداد ۱۰ ایستگاه در پهنه آبی تالاب انزلی در نظر گرفته شد. نمونه آب به صورت ستونی و بوسیله روتر از سطح آب تا عمق حد شفافیت برداشته شده و در ظروف پلی اتیلنی جمع آوری شد. در محل نمونه برداری پارامترهای درجه حرارت آب، دمای هوا، شرایط جوی، pH، اکسیژن محلول و هدایت الکتریکی اندازه گیری و تاریخ و ساعت نمونه برداری ثبت شد. نمونه های آب در ظروف پلی اتیلنی به آزمایشگاه انتقال یافته و بلافاصله مورد سنجش و بررسی قرار گرفت. محل ایستگاهها در شکل ۲ نشان داده شده است.



شکل ۲: محل ایستگاههای نمونه برداری جهت بررسی های فیزیکی و شیمیایی آب در تالاب انزلی سال ۱۳۹۳ (۱- موج شکن ۲- سرخانگل ۳- هنده خاله ۴- شیجان ۵- پیربازارپسیخان ۶- انتهای تالاب غرب ۷- مرکز تالاب غرب ۸- ورودی تالاب غرب ۹- سیاه کشیم ۱۰- سیاه درویشان)

۳-۲- عوامل مورد بررسی

جهت نمونه برداری های آب با توجه به وسعت و عمق مناطق مختلف و موقعیت رودخانه های ورودی به تالاب انزلی و خروجی، تعداد ۱۰ ایستگاه در پهنه آبی در نظر گرفته شد. در این تحقیق جهت آنالیز آب، روش کار استاندارد ارائه شده توسط انجمن بهداشت عمومی آمریکا (APHA, 2005) به کار گرفته شد. نمونه آب بوسیله روتر از ستون آب برداشت و در محل نمونه برداری پارامترهای درجه حرارت آب، دمای هوا، شرایط جوی، pH، اکسیژن محلول و هدایت الکتریکی اندازه گیری و تاریخ و ساعت نمونه برداری ثبت شد.

سپس نمونه‌های آب در ظروف پلی اتیلینی به آزمایشگاه انتقال یافته و براساس روش کار ذکر شده در بالا و به شرح زیر انجام شد:

درجه حرارت آب و هوا بوسیله ترمومتر جیوه ای اندازه گیری شد. اکسیژن محلول به روش وینکلر (تیتراسیون یدومتری) انجام شد. pH آب و میزان هدایت الکتریکی (EC) آب بوسیله دستگاه مولتی پارامتر (moulti 340i) تعیین شد. یکی از عوامل تاثیر گزار در شناخت کیفیت آب هدایت الکتریکی هست که آن را با علامت EC نشان داده و واحد اندازه گیری آن در سیستم SI بر حسب $\mu\text{S}/\text{cm}$ (میکرو زیمنس بر سانتیمتر) میباشد. نیترات با استفاده از ستون کاهشی کادمیم به نیتريت تبدیل و اندازه گیری شد. برای اندازه گیری نیتريت بروش اصلاحی سوگوارا از محلولهای سولفانیل آمید و آلفا نفتیل آمین استفاده و بوسیله اسپکتروفوتومتر (HACH DR 2800) در طول موج ۵۴۳ nm اندازه گیری شد. فسفات محلول بوسیله معرف اسید اسکوربیک در طول موج ۸۸۵ نانومتر بوسیله دستگاه U-2000 هیتاچی اندازه گیری گردید. جهت اندازه گیری ازت کل و فسفر کل ابتدا از طریقه هضم نمونه در دستگاه اتوکلاو در فشار ۱/۵ اتمسفر و دمای ۱۵۰ درجه سانتیگراد نیتروژن به نیترات و فسفر به فسفات محلول تبدیل شد سپس نیترات و فسفات حاصل بروش ذکر شده در بالا اندازه گیری شد. حد شفافیت آب بوسیله دیسک سبک چی مشخص گردید. برای تعیین کلروفیل حجم مشخصی از آب بوسیله کاغذ صافی ۰/۴۵ میکرون GF/C صاف گردیده و سپس کلروفیل a روی کاغذ در اتانول استخراج و جذب در طول موجهای ۷۵۰ - ۶۶۵ نانومتر در محیط اسیدی و غیر اسیدی قرائت گردید. نتایج حاصل از اندازه گیری های میدانی و آنالیز آزمایشگاهی پارامترهای فیزیکی و شیمیایی آب جمع بندی شده و با استفاده از نرم افزارهای excel و SPSS 16 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. پس از آزمون نرمال بودن داده ها، تفاوت میانگین مقادیر پارامترهای مورد بررسی بر حسب ماهها و ایستگاهها انجام گرفت. آزمون آنالیز واریانس یک طرفه ANOVA و آزمون تفاوت زوج میانگین های دانکن در سطح اطمینان ۹۵٪ مورد استفاده قرار گرفت.

۴- نتایج

نتایج بررسیهای هیدروشیمی آب نشان داد که میانگین سالانه دمای آب بر حسب درجه سانتیگراد $19/2 \pm 7/4$ با حداقل $9/5$ در بهمن ماه ۱۳۹۳ در ایستگاه ۱ و حداکثر 32 در مردادماه ۱۳۹۳ در ایستگاه ۱۰ متغیر بوده است (شکل ۳).

میانگین اکسیژن محلول از اردیبهشت ۱۳۹۳ تا اردیبهشت ۱۳۹۴ برابر $8/7 \pm 2/6$ میلی گرم برلیتر بوده است. مقدار میانگین اکسیژن محلول در منطقه مرکزی، شرقی، غربی و سیاکشیم به ترتیب برابر $8/4$ ، $6/5$ ، $10/1$ و $9/0$ میلی گرم در لیتر اندازه گیری شد. دامنه تغییرات سالانه مقدار هدایت الکتریکی در ایستگاههای مختلف بین حداقل 254 تا حد اکثر 14250 میکرو موس بود. مقدار pH در تالاب انزلی حداقل $6/87$ و حداکثر $10/03$ با میانگین $8/12 \pm 0/60$ اندازه گیری شد. مقدار هدایت الکتریکی در ایستگاههای مورد بررسی تفاوت معنی دار داشته ($F=4.05$, $P<0.05$) که با استفاده از آزمون دانکن سه گروه در بین ایستگاهها قابل تشخیص بوده است (شکل ۶). مقدار کدورت آب (شکل ۶) در ایستگاههای مورد بررسی عدم تفاوت معنی دار را نشان داد ($F=1.4$, $P>0.05$).

میانگین مقدار نیتروژن کل بر حسب میلی گرم در لیتر در ایستگاه های ده گانه پهنا آبی تالاب انزلی در طی سال برابر $1/023 \pm 0/523$ که از حداقل $0/279$ تا حداکثر $3/187$ متغیر بوده است. مقدار میانگین نیتروژن کل در مناطق مرکزی، شرقی، غربی و سیاکشیم به ترتیب برابر $1/050$ ، $1/178$ ، $0/939$ ، $0/944$ میلی گرم در لیتر بود. حداقل نیتروژن به مقدار $0/279$ میلی گرم در لیتر در منطقه غرب (ایستگاه ۷) در ماه اردیبهشت و حداکثر نیتروژن به مقدار $3/189$ میلی گرم در لیتر در منطقه شرق (ایستگاه ۵) اندازه گیری شد. مقدار میانگین فسفر کل بر حسب میلی گرم در لیتر برابر با $0/105 \pm 0/112$ بوده که از حداقل $0/011$ تا حداکثر $0/669$ متغیر بوده است. طبق آزمون مقایسه زوج میانگین های دانکن تفاوت معنی دار نیتروژن کل ($F=21.3$, $P<0.05$) و فسفر کل ($F=4.9$, $P<0.05$) در ماههای مورد بررسی مشاهده شد. میانگین مقدار کل فسفر در مناطق مرکزی، شرقی، غربی و سیاکشیم به ترتیب برابر $0/124$ ، $0/187$ ، $0/062$ و $0/092$ میلی گرم در لیتر اندازه گیری شد. مقدار نیتروژن کل در ایستگاههای مورد بررسی تفاوت معنی دار نداشته ($F=0.69$, $P>0.05$) در حالیکه مقدار نیتروژن کل در ماههای مورد بررسی تفاوت معنی دار داشته ($F=7.5$, $P<0.05$) و آزمون زوج میانگین های دانکن دو گروه کاملا مجزا را در ماههای مختلف نشان داده است (شکل ۵ الف). غلظت فسفر کل در ایستگاههای مختلف دارای تفاوت معنی دار بوده است ($F=5.8$, $P<0.05$). آزمون مقایسه زوج میانگین های دانکن تفاوت غلظت فسفر را در ایستگاههای مختلف نشان داده که در گروههای مختلف قرار گرفته اند ولی نیتروژن کل در ایستگاههای مختلف تماما در یک گروه همگن قرار گرفته اند (شکل ۵ ب).

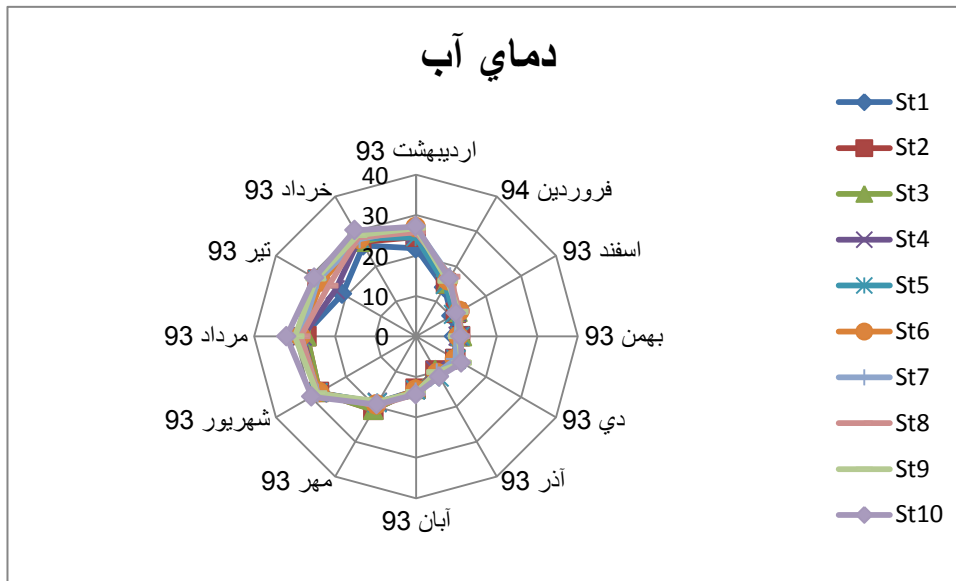
مقدار میانگین غلظت کلروفیل آ در کل تالاب انزلی برابر $47/35 \pm 65/04$ با حداقل $0/6$ و حداکثر $329/1$ میکروگرم در لیتر اندازه گیری گردید که مقدار میانگین کلروفیل آ در مناطق مرکزی، شرقی، غربی و سیاکشیم

به ترتیب برابر ۷۲/۲۶، ۵۸/۸۹، ۳۰/۰۹ و ۳۱/۷۳ میکروگرم در لیتر بوده است (شکل ۷). مقدار کلروفیل آ همزمان با تغییر دمای آب نوسان داشته بطوریکه میزان آن در ماههای گرم که فرایند فتوسنتز توسط فیتو پلانکتون‌ها بیشتر صورت می‌گیرد در حد بیشینه قرار گرفته و در ماههای سرد در حداقل مقدار خود قرار گرفته است (شکل ۷). مقادیر و تغییرات پارامترهای فیزیکی و شیمیایی آب در جدول ۲ و شکل‌های ۳ تا ۷ نشان داده شده است.

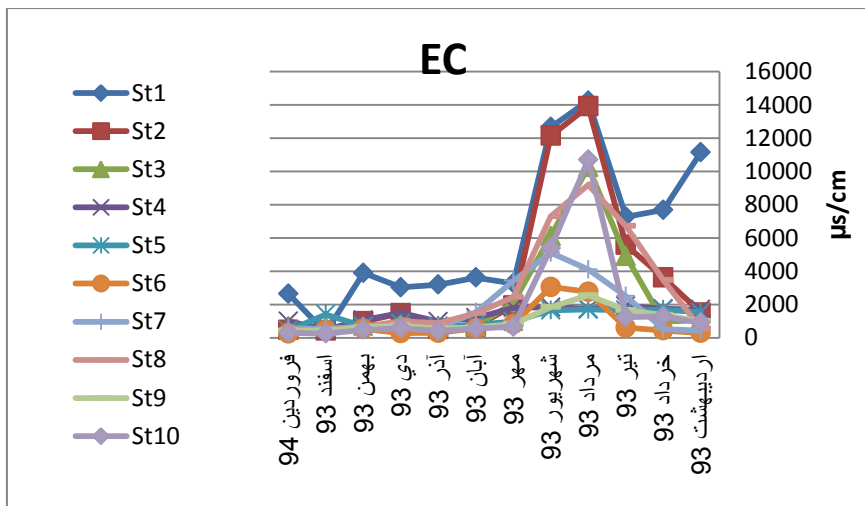
جدول ۱: مقادیر سالانه عوامل فیزیکی و شیمیایی آب در تالاب انزلی در سال ۱۳۹۳

ایستگاه	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	
دمای آب (°C)	میانگین	۱۷/۹	۱۸/۹	۱۹/۱	۱۸/۶	۱۹/۱	۱۹/۳	۱۹/۴	۱۹/۵	۱۹/۷	۲۰/۵
	حداکثر	۲۸/۰	۲۸/۰	۲۸/۰	۲۸/۰	۲۹/۰	۲۸/۵	۲۸/۵	۲۸/۵	۳۰/۰	۳۲/۰
	حداقل	۹/۵	۹/۸	۹/۷	۹/۸	۱۰/۸	۱۰/۵	۱۰	۱۰/۹	۱۰/۲	۱۱
	انحراف معیار	۷/۰	۷/۶	۷/۷	۷/۵	۷/۷	۷/۷	۷/۹	۷/۳	۸/۱	۸/۵
EC (us/cm)	میانگین	۶۰۸۵	۳۶۰۵	۲۶۵۵	۱۴۱۶	۱۱۷۵	۸۶۷	۱۷۳۱	۲۸۹۴	۱۰۵۸	۱۹۰۰
	حداکثر	۱۴۲۵۰	۱۳۹۱۰	۱۰۲۷۰	۱۹۰۸	۱۷۰۸	۳۰۵۰	۵۱۲۰	۹۲۰۰	۲۵۵۰	۱۰۷۰۰
	حداقل	۳۳۳	۴۳۱	۶۶۶	۵۰۳	۴۴۲	۲۵۴	۴۴۸	۴۴۰	۴۳۵	۲۵۸
	انحراف معیار	۴۴۸۱	۴۶۶۶	۳۱۴۴	۴۵۳	۴۷۸	۹۶۸	۱۶۵۰	۳۱۰۳	۶۶۶	۳۱۰۲
pH	میانگین	۷/۸۳	۸/۰۱	۸/۱۵	۷/۷۸	۷/۶۳	۸/۸۰	۸/۶۸	۸/۳۷	۷/۹۲	۷/۹۹
	حداکثر	۸/۶۹	۸/۷۹	۹/۰۶	۸/۸۰	۸/۱۸	۱۰/۰۳	۹/۲۳	۸/۷۷	۸/۶۲	۸/۶۰
	حداقل	۶/۸۷	۶/۹۸	۷/۰۶	۷/۰۵	۷/۱۱	۷/۹۵	۸/۱۹	۷/۷۵	۷/۳۵	۷/۳۷
	انحراف معیار	۰/۵۳	۰/۶۴	۰/۵۴	۰/۵۰	۰/۲۹	۰/۶۹	۰/۳۵	۰/۳۰	۰/۴۲	۰/۴۵
HCO ₃ (mg/l)	میانگین	۲۲۴/۴	۱۹۶/۷	۱۸۷/۴	۲۵۴/۷	۲۴۲/۲	۹۴/۶	۱۰۸/۵	۱۶۲/۴	۲۱۷/۶	۱۸۳/۰
	حداکثر	۲۶۲/۳	۲۶۸/۴	۲۴۴/۰	۳۶۶/۰	۳۴۱/۶	۱۷۶/۹	۱۵۲/۵	۲۱۳/۵	۳۱۷/۲	۲۸۰/۶
	حداقل	۱۲۵/۱	۱۲۸/۱	۱۲۲/۰	۹۷/۶	۱۷۰/۸	۱۵/۳	۷۳/۲	۱۲۲/۰	۱۴۶/۴	۱۴۰/۳
	انحراف معیار	۴۳/۹	۳۹/۷	۴۰/۱	۷۱/۷	۶۳/۸	۵۰/۷	۲۰/۹	۳۰/۵	۳۸/۸	۴۰/۳

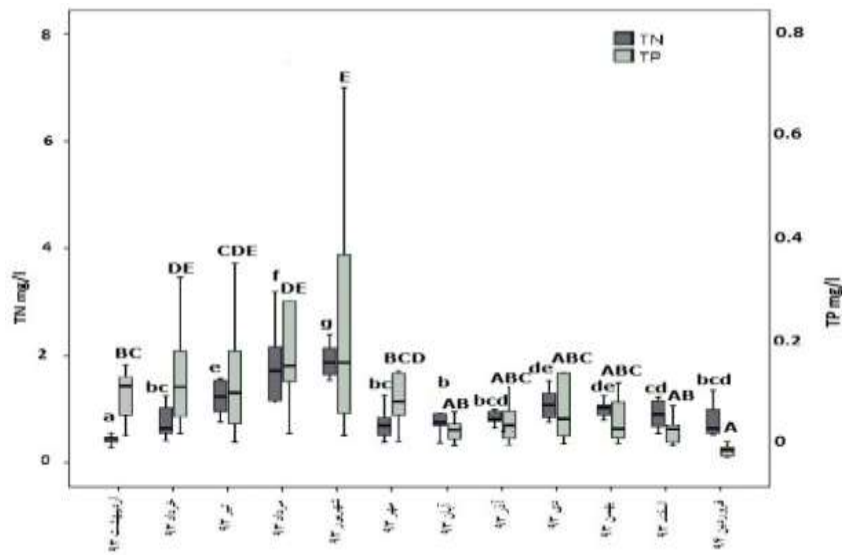
ایستگاه	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
TP (mg/l)	میانگین	۰/۱۸۴	۰/۱۱۶	۰/۱۳۰	۰/۱۸۹	۰/۳۲۳	۰/۰۷۳	۰/۰۴۹	۰/۰۶۶	۰/۰۸۲
	حداکثر	۰/۳۸۹	۰/۲۰۹	۰/۲۶۰	۰/۶۹۹	۰/۷۵۲	۰/۱۶۷	۰/۰۹۶	۰/۱۴۶	۰/۱۵۲
	حداقل	۰/۰۲۶	۰/۰۲۲	۰/۰۴۰	۰/۰۲۴	۰/۰۷۰	۰/۰۱۱	۰/۰۱۲	۰/۰۱۳	۰/۰۲۸
	انحراف معیار	۰/۱۱۶	۰/۰۶۰	۰/۰۷۰	۰/۲۳۳	۰/۲۰۷	۰/۰۵۲	۰/۰۲۰	۰/۰۳۶	۰/۰۳۴
کلروفیل (µg/l)	میانگین	۵۷/۵	۵۱/۷	۹۲/۸	۶۶/۴	۵۱/۴	۲۷/۰	۲۸/۴	۳۴/۹	۲۵/۷
	حداکثر	۲۳۳/۲	۱۴۸/۰	۲۶۷/۰	۳۲۹/۱	۲۶۰/۵	۱۰۹/۵	۷۵/۵	۱۰۷/۷	۱۰۲/۳
	حداقل	۱/۵	۱/۲	۱۸/۳	۱/۸	۰/۶	۳/۳	۲/۴	۱/۹	۰/۶
	انحراف معیار	۷۸/۶	۵۴/۰	۸۲/۷	۱۱۸/۲	۷۷/۲	۳۱/۵	۲۴/۱	۳۰/۹	۳۱/۹
DO (mg/l)	میانگین	۸/۹	۸/۲	۸/۶	۷/۲	۵/۸	۱۱/۲	۱۰/۴	۸/۶	۱۰/۴
	حداکثر	۱۱/۵	۱۱/۵	۱۱/۸	۱۱/۲	۹/۵	۱۲/۵	۱۲/۰	۱۲/۰	۱۱/۹
	حداقل	۷/۰	۴/۹	۲/۶	۲/۷	۲/۸	۹/۰	۷/۲	۴/۱	۷/۹
	انحراف معیار	۱/۳	۲/۰	۳/۱	۳/۳	۱/۹	۱/۰	۱/۵	۳/۱	۱/۳
شفافیت (Cm)	میانگین	۷۶	۳۸	۳۷	۶۵	۶۰	۱۰۴	۷۲	۵۸	۵۶
	حداکثر	۱۵۰	۵۰	۶۰	۱۵۰	۱۰۰	۱۷۵	۱۲۰	۱۱۰	۷۵
	حداقل	۴۰	۲۵	۱۰	۱۰	۱۵	۳۰	۳۰	۱۰	۵۰
	انحراف معیار	۳۰	۱۰	۱۵	۴۸	۲۸	۵۶	۲۸	۲۴	۹
TN (mg/l)	میانگین	۱/۱۷۹	۱/۰۲۱	۱/۰۳۰	۰/۸۸۰	۱/۴۳۲	۱/۰۴۰	۰/۹۱۱	۰/۸۶۶	۰/۹۲۰
	حداکثر	۲/۰۲۴	۱/۷۷۲	۱/۵۶۸	۲/۱۵۵	۳/۱۸۷	۲/۵۵۰	۱/۶۷۵	۲/۱۳۸	۲/۱۰۸
	حداقل	۰/۴۶۲	۰/۴۵۳	۰/۴۹۵	۰/۳۷۷	۰/۵۴۸	۰/۲۹۴	۰/۲۷۹	۰/۴۷۴	۰/۳۹۵
	انحراف معیار	۰/۴۳۰	۰/۳۸۱	۰/۳۵۴	۰/۵۵۴	۰/۷۰۸	۰/۷۱۸	۰/۴۶۴	۰/۴۸۱	۰/۴۵۴



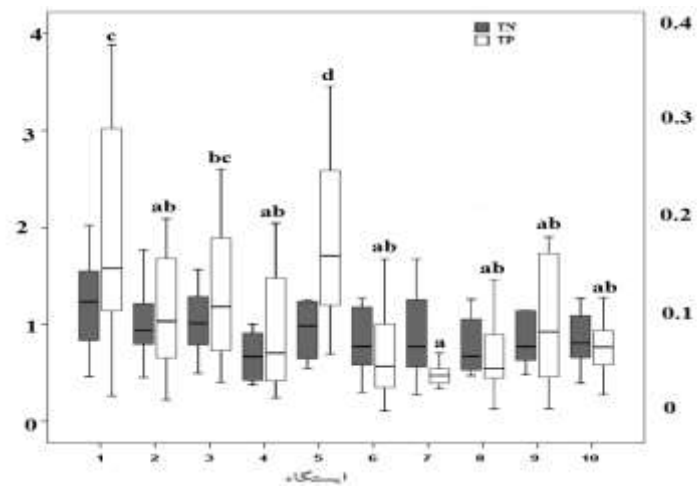
شکل ۳: نمودار تغییرات سالانه دمای آب (°C) در تالاب انزلی در ۱۰ ایستگاه مطالعاتی



شکل ۴: نمودار تغییرات سالانه EC در تالاب انزلی در ۱۰ ایستگاه مطالعاتی

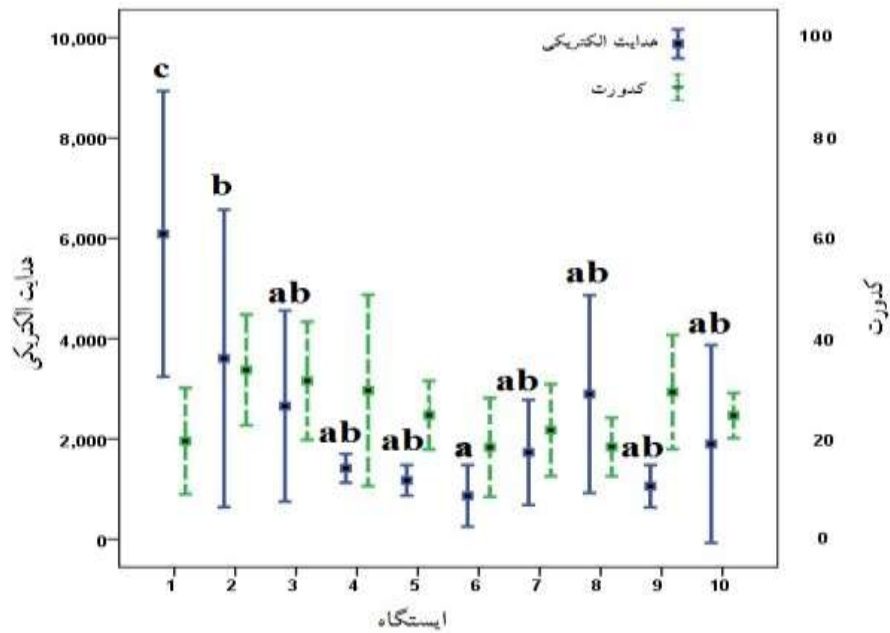


(الف)

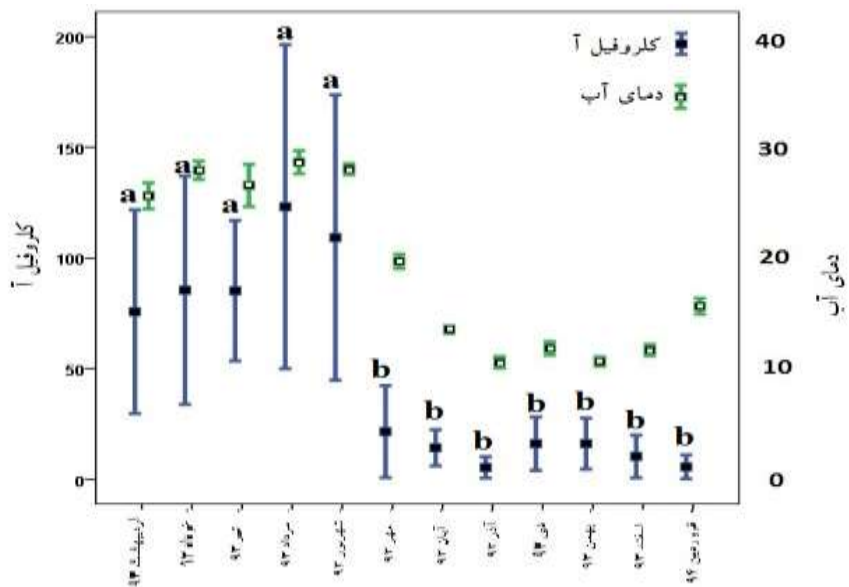


(ب)

شکل ۵: نمودار تغییرات ماهانه (الف) و ایستگاهی (ب) نیتروژن کل و فسفر کل بر حسب mg/l در تالاب انزلی



شکل ۶: نمودار تغییرات هدایت الکتریکی ($\mu\text{s}/\text{cm}$) و کدورت (FTU) در ایستگاه‌های تالاب انزلی



شکل ۷: نمودار تغییرات ماهانه دمای آب (C) و کلروفیل آ ($\mu\text{g}/\text{l}$) در تالاب انزلی

همانگونه که در جدول ۳ آمده است نسبت نیتروژن کل به فسفر کل در کلیه مناطق تالاب انزلی به غیر از منطقه غربی کمتر از ۱۰ می باشد ($\text{TN}/\text{TP} < 10:1$). بنابراین جهت محاسبه شاخص تغذیه گرایبی از معادله ۲ استفاده شده است. در منطقه غربی نسبت (TN/TP) برابر ۱۵ است ($10:1 \leq \text{TN}/\text{TP} \leq 30:1$) که حالت تعادل را نشان می دهد و جهت محاسبه شاخص تغذیه گرایبی از معادله ۳ استفاده شده است.

جدول ۲: میانگین غلظت سالانه مقادیر اندازه گیری شده در تالاب انزلی در این تحقیق

دامنه نیتروژن کل (µg/l)	انحراف معیار ± میانگین				تعداد نمونه	منطقه نمونه برداری
	نیتروژن کل (µg/l)	شفافیت (m)	کلروفیل mg/m ³	فسفر کل µg/l		
۲۱۰۸-۳۹۵	۹۴۴±۴۳۶	۰/۶۵±۰/۴۰	۳۲±۳۸	۱۲۰±۱۰۸	۲۴	منطقه سیاکشیم
۲۵۵۰-۲۹۷	۹۳۹±۵۵۵	۰/۷۸±۰/۴۲	۳۰±۲۸	۶۲±۳۸	۳۶	منطقه غربی
۳۱۸۹-۳۷۷	۱۱۵۶±۶۸۳	۰/۶۳±۰/۳۸	۵۹±۹۸	۲۵۶±۲۵۶	۲۴	منطقه شرقی
۱۱۷۲-۴۵۳	۱۰۲۵±۳۶۰	۰/۳۸±۰/۱۲	۷۲±۷۱	۱۲۳±۶۴	۲۴	منطقه مرکزی
۲۰۲۴-۴۶۲	۱۱۷۹±۴۳۰	۰/۷۶±۰/۳۰	۵۷±۷۸	۱۸۴±۱۱۶	۱۲	کانال کشتیرانی
۳۱۸۹-۲۷۹	۱۰۲۵±۵۲۳	۰/۶۴±۰/۳۸	۴۷±۶۵	۱۱۲±۱۰۵	۱۲۰	کل تالاب انزلی

جدول شماره ۳: طبقه بندی مناطق مختلف تالاب انزلی بر اساس شاخص های تغذیه گرایبی

منطقه مورد بررسی	سطح تغذیه گرایبی	TSI	TSI(TN)	TSI(SD)	TSI(CHL)	TN/TP	TSI(TP)
منطقه سیاکشیم	سوپر یوتروف	۶۶	۵۸	۷۳	۶۷	۸	
منطقه غربی	یوتروف	۶۳	۵۵	۶۷	۶۶	۱۵	۵۸
منطقه شرقی	هایپر یوتروف	۷۱	۶۳	۷۴	۷۶	۵	
منطقه مرکزی	هایپر یوتروف	۷۶	۶۰	۸۹	۷۸	۸	
کانال کشتیرانی	هایپر یوتروف	۶۹	۶۳	۶۸	۷۵	۶	
کل تالاب انزلی	هایپر یوتروف	۶۹	۶۰	۷۳	۷۲	۷	

۵- بحث و نتیجه گیری

تالاب بین المللی انزلی اکوسیستم آبی منحصر به فردی است که ارزشهای آن بر کسی پوشیده نیست. این تالاب یک اکوسیستم پیچیده و حساس است که در سالهای اخیر مورد هجوم عوامل گوناگون استرس زای اکولوژیکی قرار گرفته است. این تالاب از یک سو از طریق رودخانه‌های حاشیه به حوضه آبریزی به وسعت حدود چهارصد هکتار متصل است که آب شیرین آن را تامین میکند و از سوی دیگر از طریق کانال کشتیرانی انزلی به آب لب شور دریای خزر متصل است. فاکتورهای محیطی مانند نور، دما و خصوصیات فیزیکی و شیمیایی آب در اکوسیستم های آبی، نقش تعیین کننده ای در ترکیب گونه ای موجودات زنده آبی دارند. رودخانه های حاشیه تالاب انزلی بار مواد مغذی و رسوبی و آلاینده ها را از حوزه آبریز و شهرهای مسیر به این تالاب حمل میکنند (Mirzajani and Ghane, 2008) و از طرفی آب لب شور دریای خزر از شمال به این اکوسیستم نفوذ میکند و همچنین حضور جوامع گیاهی و جانوری و فعالیت های بشری در آن موثر هستند. این عوامل باعث تغییرات در کیفیت فیزیکی و شیمیایی آب تالاب انزلی می شود (Mirzajani, 2009; Abedini, 2015). سالانه حدود ۱۶ هزار تن مواد معلق توسط تنها یکی از رودخانه های وارده به تالاب انزلی (رودخانه پیربازار) حمل میشود که در اثر اختلاط آب دریا با آب رودخانه ها باعث فرایند لخته سازی و ته نشینی قسمتی از فلزات سنگین و مواد معلق در بستر رودخانه ها و تالاب میشود (عابدینی، ۱۳۸۲).

تغییرات EC آب تالاب در ایستگاههای نمونه برداری در سال ۱۳۹۳ (شکل ۳) نشان میدهد که در ماههای مهر تا خرداد در بعضی ایستگاهها هدایت الکتریکی نوسان شدید دارد. توجه به موقعیت ایستگاههای مطالعاتی نشان می دهد که این نوسانات در ارتباط با نفوذ آب دریا می باشد. محل ایستگاه ۱ (موج شکن) انتهای کانال کشتیرانی می باشد میانگین مقدار هدایت الکتریکی در این ایستگاه مقدار 4481 ± 6085 میکرو زیمنس بر سانتیمتر است. حداقل و حداکثر EC در این ایستگاه به ترتیب ۳۳۳ و ۱۴۲۵۰ میکرو زیمنس بر سانتیمتر اندازه گیری شده است. در این ایستگاه بیشترین نوسانات EC در طی سال دیده میشود چرا که بیشترین نفوذ و تاثیر آب دریای خزر در آن رخ میدهد. بعد از ایستگاه ۱ ایستگاههای ۲ و ۳ (در بخش مرکزی)، ایستگاه ۱۰ (سیاکشیم) و ایستگاههای ۷ و ۸ (در بخش غربی) و در مرتبه بعدی به لحاظ تاثیر پذیری از میزان نفوذ آب دریا هستند. بدین سان نفوذ آب دریا بر سایر عوامل شیمیایی آب نیز تاثیر گذار است. بطور کلی می توان گفت تغییرات هدایت الکتریکی در تالاب انزلی تحت تاثیر سه عامل دما، مقدار دبی ورودی رودخانه های حاشیه تالاب و میزان نفوذ آب دریا در مناطق مختلف تالاب انزلی است. در تابستان به دلیل وزش باد های محلی و طوفانی شدن دریا از یک سو و کاهش ورودی آب از رودخانه های حوزه آبی تالاب از سوی دیگر، نفوذ آب دریا در تالاب بیشتر می شود. نفوذ آب لب شور دریا در تالاب باعث افزایش هدایت الکتریکی حتی در مناطق مرکزی و غربی تالاب نیز می گردد (Mirzajani, 2009).

میانگین دمای آب در کل تالاب انزلی $19/2 \pm 7/4$ با حداقل ۹/۵ و حداکثر ۳۲ درجه سانتیگراد اندازه گیری

شد. همانگونه که در جدول شماره ۱ و ۲ و شکل های ۳ و ۷ آمده است میانگین دمای آب در هر یک از مناطق چهار گانه تالاب به میانگین تالاب نزدیک می باشد و در حدود یک درجه اختلاف نشان میدهد. دمای آب تاثیر به سزایی بر روی زیستگاه موجودات زنده داشته و تقریباً تمامی عوامل زنده و غیرزنده را تحت الشعاع قرار می دهد. انتخاب تالاب توسط موجودات تنها به صرف همگونی دمای آب آن نمی باشد بلکه وجود مواد غذایی فراوان، سکون و آرامش نسبی محیط، شرایط ویژه جهت لانه سازی و غیره نیز در جذب جانداران موثرند. آنچه مسلم است این است که عوامل دیگر به نحوی با این مسئله مرتبط هستند. به عبارت دیگر دمای یکنواخت آب شرط لازم برای مهاجرت، زادآوری، مانده گاری و بالاخره استقرار جمعیتها است ولی کافی نیست (نظامی بلوچی و همکاران، ۱۳۸۵). میانگین سالانه مقدار pH در کل تالاب انزلی $7.6 \pm 0.12/8$ می باشد. طبق جدول ۲-۴، مقادیر میانگین سالانه pH در مناطق مختلف تالاب نشان میدهد که میانگین تغییرات این عامل در طی سال از یک واحد بیشتر نیست. هرچند که به لحاظ ثبت نقطه ای حد اقل pH در ایستگاه ۱ و به مقدار $6/87$ و حداکثر pH در ایستگاه ۶ به مقدار $10/03$ اندازه گیری شده است. بیشترین نوسانات pH در طی سال در ایستگاه ۶ (آبکنار) مشاهده میشود. یکی از عوامل عمده و مهم تغییر pH در منابع آبی، وجود یا عدم وجود کربنات و بی کربنات در آب آنها می باشد. آبی که از کربنات کلسیم اشباع شده است دارای pH حدود $9/3$ است. کربناتها و بیکربناتها می توانند با اسیدها و نیز بازها واکنش نشان داده و منجر به تغییر pH گردند. زی شناوران گیاهی با تثبیت pH در قلیائیت $6/5$ یا بیشتر توان تولید خود را بدلیل افزایش دسترسی به مواد معدنی (مقدار فسفات محلول) بهبود می دهند. میانگین مقدار سالانه قلیائیت آب در مجموع مناطق تالاب انزلی $67/4 \pm 187/2$ میلی گرم در لیتر بر حسب کربنات کلسیم است. در ایستگاه ۶ (منطقه آبکنار) بیشترین نوسانات pH در طی سال و مخصوصاً فصول بهار و تابستان، مشاهده می شود. در محیط طبیعی آب، سیستم کربناتی (کربنات، بیکربنات، گاز کربنیک) نقش اصلی در افزایش ظرفیت بافری دارد. ظرفیت بافری که در مقادیر کمی تحت عنوان قلیائیت سنجیده میشود در واقع قابلیت خنثی سازی pH و یا ظرفیت مقاومت در برابر تغییرات جزئی pH است (Ibanez et al., 2008). بنابراین در منطقه آبکنار و مخصوصاً ایستگاه های ۶ و ۷ با کاهش بی کربنات، افزایش pH مشاهده می شود. غلظت اکسیژن محلول در بین مناطق چهار گانه تالاب در منطقه غربی تالاب (آبکنار) نسبت به سایر مناطق بالاتر است که احتمالاً عواملی همچون امکان تولیدات اولیه فتوسنتزی و تلاطم آب در این پهنه آبی موثر است. در آب، گازهای محلول که اجزاء بیولوژیکی و اکولوژیکی مهمی هستند، اکسیژن و دی اکسید کربن می باشند. آنها از پروسه های زنده مختلف و یا از اتمسفر بصورت محلول بوجود می آیند. اهمیت گازهای محلول بر طبق دما، شوری و فشار جزئی تک تک آنها در سطح آب فرق می کنند (عابدینی، ۱۳۹۳). منابع آبی با قلیائیت کل کمتر از ۲۰ میلیگرم در لیتر $CaCO_3$ دارای سیستم بافری ضعیف بوده و در زمان فتوسنتز شدید pH آب دارای نوسانات زیادی در محدوده بین ۷ تا ۱۰ می باشد (Boyd, 1990).

گاز کربنیک ممکن است از هوا به داخل آب جذب گردد و یا ممکن است از تجزیه مواد آلی توسط میکروبهها

در آب بوجود آید و وقتی که به صورت محلول در آمد با آب تشکیل اسید کربنیک می دهد که واکنش آن بسته به مقدار PH آب چنین است. اگر pH آب بزرگتر از ۴/۵ باشد و اسید کربنیک یونیزه می شود تا بیکربنات تشکیل گردد و اگر pH بزرگتر از ۸/۳ باشد به کربنات تبدیل می شود. در صورت هرگونه تغییر در pH و EC در اکوسیستم تالاب انزلی احتمال آلودگی بیش از حد آن و تأثیرگذاری بر زنجیره غذایی بسیار زیاد است (مکوندی و همکاران، ۱۳۹۲). بنابراین در منطقه آبکنار و مخصوصاً ایستگاه های ۶ و ۷ با کاهش بی کربنات، شاهد افزایش pH هستیم. افزایش قلیائیت آب از قدرت بافری بیشتری برخوردار می شود. به عبارتی با افزایش قلیائیت کل مقاومت آب در مقابل تغییرات pH بیشتر می شود.

میانگین مقدار سالانه اکسیژن محلول آب در سال ۱۳۹۳ در مجموع مناطق چهارگانه تالاب انزلی $2/6 \pm 8/7$ میلیگرم در لیتر بود. داده های حاصل نشان می دهد که در بین مناطق چهارگانه تالاب، منطقه غربی تالاب (آبکنار) نسبت به سایر مناطق اکسیژن محلول بالاتر است. میانگین سالانه در منطقه آبکنار $2/3 \pm 10/1$ میلیگرم در لیتر با حداکثر ۱۲/۵ میلیگرم در لیتر و کمترین مقدار اکسیژن محلول در تالاب مرکزی و سیاکشیم اندازه گیری شده است طوری میانگین سالانه در منطقه شرقی تالاب مقدار $2/7 \pm 6/5$ میلیگرم در لیتر با حد اقل ۲/۷ میلیگرم در لیتر اندازه گیری شد. کاهش اکسیژن ممکن است بدلیل افزایش دما و همچنین تنفس و تجزیه باکتریایی مواد آلی در آب باشد.

یوتروفیکاسیون یا فراغنی شدن با مواد مغذی پدیده و مشکلی است که در سرتاسر دنیا گریبانگیر تالابها، رودخانه ها، نهرها و دریاچه ها شده است. در حال حاضر منابع آلوده کننده متعددی در بخشهای صنعتی، کشاورزی و فاضلاب شهری وجود دارند که تالاب انزلی را تحت تأثیر خود قرار می دهند. آنچه مسلم است تالاب انزلی گنجایش جذب و هضم ضایعات انسانی جمعیت کنونی حوزه آبریز خود که افزایش دهنده مواد مغذی آن است را ندارد و متوقف کردن روند رو به رشد آن حداقل اقدامی است که باید در برنامه احیای تالاب قرار گیرد.

میزان مواد مغذی بصورت معدنی و آلی موجود در دریاچه پس از دما و اکسیژن فاکتور اصلی در متابولیسم اکوسیستم آبی محسوب می گردد. نیتروژن در محیطهای آبی به اشکال مختلف وجود دارد. وابستگی بین ترکیبات نیتروژن در آب از طریق باکتریهای هتروتروفیک و اتوتروفیک می باشد. اثر pH روی فرم غیر یونی نیتروژن بیشتر از اثر دما می باشد. نیتروژن کل شامل نیتروژن معدنی و آلی است. میانگین سالانه نیتروژن کل در مناطق چهارگانه تالاب انزلی در سال ۱۳۹۳ مقدار $0/519 \pm 1/025$ میلی گرم در لیتر بود. در بین مناطق چهارگانه تالاب انزلی، کمترین مقدار نیتروژن کل در منطقه تالاب غرب (آبکنار) و به مقدار میانگین سالانه $0/939 \pm 0/555$ میلیگرم در لیتر با حد اقل ۰/۲۷۹ میلیگرم در لیتر و بیشترین مقدار در منطقه شرقی به مقدار $1/156 \pm 0/683$ میلیگرم در لیتر با حد اکثر ۳/۱۸۷ میلیگرم در لیتر اندازه گیری شد.

فسفر در مخازن آبی مانند تالاب از منابع خارجی ناشی شده و جذب جلبک می گردد و به شکل معدنی فسفات وارد ساختار ترکیبات آلی می شود. وقتی جلبکها می میرند در طول عمل تجزیه شدن آنها، فسفر به صورت معدنی

آزاد میگردد. آزاد شدن فسفر از سلولهای جلبک مرده بسیار سریع صورت میگیرد با این حال به مرور فسفر از طریق تجزیه مواد آلی، رسوب شیمیایی به وسیله آهن، آلومینیوم، کلسیم و مجاورت با ذرات رس ته نشین میشود. در بین همه نوترینتها، تنها فسفر است که از طریق اتمسفر یا منبع طبیعی در دسترس نیست. به همین دلیل فسفر به عنوان نوترینت محدود کننده در منابع آبی در نظر گرفته میشود. معمولاً فسفر به مقدار ۰/۱ تا ۰/۱ میلیگرم در لیتر برای تسریع یوتریفیکاسیون کافی است (میرروشندل، ۱۳۹۳). فسفر بدلیل مقدار کم آن و نیاز زیاد در فعالیتهای بیولوژیکی بمنظور ایجاد بافتهای حیاتی بعنوان عنصر محدود کننده مطرح می باشد.

اگر چه فسفرها اجزاء کوچکی به حساب می آیند اما اغلب از جمله مهم ترین ماده غذایی برای تولید دراکوسیستم های آبی بشمار می آیند. فسفرها در کودهای مورد استفاده در کشاورزی و پرورش ماهیان گرم آبی زیاد کاربرد دارند و تا حدودی فسفرها در مواد زائد که در اثر متابولیسم جانوران بوجود می آید پدیدار می شود. ترکیبات نیتروژن و فسفر بعنوان مواد غذایی در سیستم های غیر متراکم و متراکم مهم هستند بخصوص در پرورش آبزیانی که رشد آنها توسط فیتوپلانکتونها و جلبکهای سبز - آبی تامین می شود. فرمهای مختلف فسفر و ترکیبات آن بستگی به pH موجود در آنها دارد. فسفر بدلیل مقدار کم آن و نیاز زیاد در فعالیتهای بیولوژیکی بمنظور ایجاد بافتهای حیاتی بعنوان عنصر محدود کننده مطرح می باشد.

مقدار کلروفیل a شاخصی از بیوماس جلبکی در منبع آبی می باشد. در شرایط معمول مقدار کلروفیل همبستگی بالایی با مواد مغذی دارد (Tilahun and Ahlgren, 2010; Lv et al., 2011). از طرفی کمبود نور، تولید فیتوپلانکتونی را به سطوحی کمتر از آنچه که با توجه به غلظت مواد مغذی انتظار می رود محدود می کند (Phlips et al., 1997). منشأ این کمبود نور احتمالاً ناشی از عمق منبع آبی، گردش بسیار و دوباره معلق شدن رسوبات و از طرفی کدورت ناشی از بقایای گیاهان آبی اکوسیستم آبی است (رحمانی، ۱۳۹۴).

در بررسی های یوتروفی اکوسیستم یک دریاچه، فسفر، نیتروژن و کلروفیل a جزو عناصر مهم هستند. از این رو استفاده از مقدار مطلق برخی متغیرها مانند فسفر کل و بیوماس فیتوپلانکتون (کلروفیل آ) محاسبه شاخص های وضعیت تروفیک روش های مناسبی برای بررسی وضعیت تروفیک منابع آبی می باشند (Dodds, 2002). با توجه به نقش کلروفیل a در بررسی های اکولوژیکی منابع آبی، عمده مدل ها بر برآورد میزان کلروفیل a با استفاده از مقادیر مواد مغذی (فسفر و نیتروژن کل) تمرکز دارند. از طرفی به منظور مدیریت یوتروفیکاسیون، مطالعه روابط بین نیتروژن و فسفر با کلروفیل a بسیار با اهمیت بوده و اطلاعات مفیدی از شرایط اکولوژیک منبع آبی در اختیار می گذارد (Suthers and Rissik, 2008; Wang et al., 2007).

بر اساس نتایج طرح تحقیقات میرزاجانی و همکاران مقادیر کلروفیل a از ۸/۸ در سال ۱۳۷۲ تا ۵۰/۲ میکروگرم در لیتر در سال ۱۳۷۹ متغیر بوده و تفاوت معنی دار در سطح ۰/۰۵ بین سالها مشاهده گردید (مقدار آزمون کروسکال والیس ۴۹۷/۹، df = ۹). سالهای ۱۳۷۲ تا ۱۳۷۵ در یک گروه، سال ۱۳۷۹ در یک گروه مجزا و سایر سالها در گروه دیگر قرار داشته که با یکدیگر تفاوت معنی دار نشان داده اند (میرزاجانی و همکاران

(۱۳۷۸).

در سال ۱۳۷۸ درویش صفت و همکاران نشان دادند که قسمت اعظم تالاب انزلی در وضعیت های مزوتروف و یوتروف بوده و از نظر فسفات کل و شاخص آن تماما یوتروف میباشد و مقایسه وضعیت یوتروپی تالاب به لحاظ فسفر کل با منحنی استاندارد OECD گرایش تالاب را به سوی هایپرتروپی نشان میدهد (درویش صفت و همکاران، ۱۳۷۸).

میرزاجانی و همکاران در سال ۱۳۸۷ بر اساس مطالعات ده ساله نشان دادند که بخشهای عمده تالاب در مرحله نهایی مزوتروف و اولیه یوتروف قرار دارند که آن نیز بواسطه واکنش اکوسیستم در مصرف ازت و فسفات بوده که در رشد و گسترش گیاهان نمودار گشته است و علاوه بر شاخص یوتروپی بکار گرفته شده در این بررسی منابع فیزیکوشیمیایی و بیولوژیکی متعددی نمایانگر یوتروف بودن تالاب انزلی میباشد، غالبیت گونه های سبز-آبی نسبت به سایر گونه های فیتوپلانکتونی از شواهد یوتروف شدن اکوسیستم تالاب است و بر اساس استاندارد OECD نیز میزان کلروفیل a در تالاب بیان کننده افزایش فیتوپلانکتونها و پدیده پیری زود رس میباشد (میرزاجانی و همکاران، ۱۳۸۷). این نتایج با مطالعات جمالزاد (۱۳۷۷) که تالاب غرب را مزوتروف و بخشهای دیگر تالاب را یوتروف معرفی کرده بود تقریبا همخوانی داشته است.

در این تحقیق حداکثر نیتروژن کل به مقدار $3/189$ میلی گرم در لیتر در منطقه شرق (ایستگاه ۵) اندازه گیری شد. کیفیت آب در ایستگاه ۵ متاثر از رودخانه های پیربازار و پسیخان است و این مقدار حداکثری نیتروژن به صورت موردی و احتمالا ناشی از بار مواد آلی و معدنی حمل شده توسط این رودخانه ها بوده که در مقایسه با سایر رودخانه ها بیشتر می باشند (Mirzajani and Ghane, 2008). مقدار نیتروژن کل در ماههای مورد بررسی تفاوت معنی دار داشته و آزمون زوج میانگین های دانکن دو گروه کاملا مجزا را در ماههای مختلف نشان داده است (شکل ۵ الف) به طوری که در ماههای تابستان مقدار نیتروژن در آب با افزایش همراه بوده است. ردیابی دلایل تغییرات زمانی و مکانی نیتروژن در تالاب انزلی مستلزم شناخت کامل چرخه نیتروژن در این پهنه آبی است. فرایندهایی همچون تثبیت، رسوب گذاری، واپاشیدن، معدنی شدن، نیتریفیکاسیون، دنیتریفیکاسیون، جذب و آزاد شدن نیتروژن در چرخه نیتروژن موثر است (De Klein, 2008). در این بررسی نسبت نیتروژن کل به فسفر کل در کلیه مناطق تالاب انزلی به غیر از منطقه غربی کمتر از ۱۰ بود (جدول ۳). بنابراین در این مناطق نیتروژن کل به عنوان عامل محدود کننده در روند تغذیه گرایی است.

مقدار کلروفیل آ تحت تاثیر فرایند فتوسنتز توسط فیتو پلانکتون ها قرار دارد. جلبک ها دارای کلروفیل هستند بنابراین با اندازه گیری کلروفیل میتوان بیومس کل جلبک را برآورد کرد (Bellinger and Sigeo, 2015). همانطور که اشاره گردید حداکثر مقدار کلروفیل آ به میزان 330 میکروگرم در لیتر در ماههای مرداد و شهریور و حداقل مقدار آن در ماههای سرد به میزان $0/6$ میکروگرم در لیتر بود که این نشان میدهد در تابستان بیومس فیتوپلانکتون ها به شدت افزایش پیدا میکند. تغییرات کدورت آب در تالاب انزلی تحت تاثیر دو عامل بیومس

پلانکتونی و گل آلودگی هست. تاثیر عامل پلانکتونی بیشتر در مناطقی مانند منطقه غربی تالاب است که سکون آب بیشتر است. در حالی که تاثیر گل آلودگی در افزایش کدورت در مناطق مرکزی و شرقی که تحت تاثیر مواد معلق وارده از رودخانه هایی مانند شیجان، پیر بازار و پسیخان هست، مشاهده می شود. بر اساس شاخص های کیفی آب، رودخانه پیر بازار به عنوان آلوده ترین رودخانه وارده به تالاب محسوب شده که مقدار نیتروژن کل آن نیز در حد بالایی ثبت شده است (Mirzajani and Ghane, 2008). نقش رودخانه پیر بازار در میزان بار ورودی نترات و آمونیوم به تالاب در سالیان گذشته نیز به شکل بارزی مشهود بوده است به طوری که در سال ۱۳۶۶، ۹۵ تن نترات توسط رودخانه پیر بازار به تالاب حمل گردید، البته از میزان خروج این مواد در تالاب اطلاعی در دست نبوده، ولی به علت مصرف آنها توسط گیاهان میزان خروج آنها کمتر از میزان ورودی بوده است (Yekom consulting Engineers Corporation, 1989).

جدول شماره ۴: طبقه بندی منابع آبی بر اساس شاخص تروفیکی کارلسون (Carlson, 1977) اصلاح شده توسط لامپارلی (Lamparelli, 2004)

کلوویل آ (μg.L-1)	کل فسفر (mg.m-3)	حد شفافیت (m)	دانه TSI	طبقه بندی
$1/17CHL \leq$	$TP \leq 8$	$2/4SD \geq$	$47TSI \leq$	اولترا اولیگوتروف
$3/24 < CHL \leq 1/17$	$19 < TP \leq 8$	$1/7 > SD \geq 2/4$	$52 < TSI \leq 47$	اولیگوتروف
$11/03 < CHL \leq 3/24$	$52 < TP \leq 19$	$1/1 > SD \geq 1/7$	$59 < TSI \leq 52$	مزوتروف
$30/55 < CHL \leq 11/03$	$120 < TP \leq 52$	$0/8 > SD \geq 1/1$	$63 < TSI \leq 59$	یوتروف
$69/05 < CHL \leq 30/55$	$233 < TP \leq 120$	$0/6 > SD \geq 0/8$	$67 < TSI \leq 63$	سوپر یوتروف
$< CHL 69/05$	$< TP 233$	$0/6SD >$	$67TSI >$	هایپر یوتروف
۷۲	محدودیت نیتروژن	۷۳	۶۹	تالاب انزلی

مطابق داده های بدست آمده از این تحقیق (جدول ۱ و ۲) و در مقایسه با طبق بندی تغذیه گرابی منابع آبی (جدول ۴) چنین استنباط میشود که سطح تروفیکی تالاب انزلی در سال ۱۳۹۳ در منطقه غربی یوتروف و در منطقه سیاکشیم سوپر یوتروف است و سایر مناطق تالاب انزلی سطح تروفیکی در محدوده هایپر تروفیک قرار گرفته است. نتایج این تحقیق بیانگر تشدید پدیده فرا غنی شدن تالاب دارد چرا که بر اساس مطالعه دهه پنجاه (Kimbal and Kimbal, 1974)، تالاب انزلی در مرحله یوتروف و بر اساس اطلاعات دهه هفتاد (Mirzajani et al., 2010) به سمت یوتروفی شدید در تغییر بوده است.

همانطور که اشاره گردید علاوه بر ورود مواد مغذی از رودخانه ها (Mirzajani and Ghane, 2008)، حضور و گسترش گیاه آبی آزولا به علت ظرفیت بالای تثبیت نیتروژنی (Wagner, 1997)، نقش بسزایی در افزایش مواد مغذی در این تالاب داشته است. افزایش پوشش گیاهی و کاهش مساحت آبنگیر تالاب انزلی با تصاویر ماهواره

ای مربوط به سالهای ۱۹۹۱ تا ۲۰۰۱ نیز نشان از افزایش پدیده تغذیه گرایي داشته است (Zebardast and Jafari, 2011).

مشاهدات میدانی بیانگر آن است که روند افزایش پوشش گیاهان آبرزی در تالاب انزلی همچنان ادامه دارد که با حضور و گسترش بسیاری از گونه های بیگانه و مهاجم تشدید شده است. عوامل متعدد زیستی و غیر زیستی در پدید آمدن وضعیت نامناسب کنونی در تالاب انزلی نقش داشته و ضروری است تا اقدامات عملی در راستای کاهش ورود مواد مغذی از رودخانه ها و کاهش حجم توده زنده پوشش های گیاهی مختلف در پیکره آبی تالاب انزلی صورت گیرد.

پیشنهادها

تاکنون تحقیقات متعددی پیرامون اکوسیستم ارزشمند تالاب انزلی انجام شده و در گزارشهای حاصل از این تحقیقات پیشنهادات کاربردی و ارزشمندی ارائه شده است که قسمتی از آنها در سابقه و منابع این تحقیق آمده است و ذکر آنها تکرار مکررات است. آنچه که میتوان از آن به عنوان حلقه مفقوده موثر نام برد، فقدان سازمان متولی مدیریت جامع در تالاب انزلی است. باید توجه داشت علیرغم اینکه تالاب انزلی اکوسیستمی طبیعی با ویژگی های خاص و مشکلات اساسی است، اما ارزشها و پتانسیل اقتصادی، اجتماعی و بین المللی آن میتواند این مشکلات اساسی را حل کند. پیشنهاد میشود پیکره تالاب انزلی با همه ابعاد زیست محیطی، اجتماعی، اقتصادی مرتبط، به عنوان یک مجموعه مستقل با مرزهای معین و تحت مدیریت واحدی مستقل و با اختیارات فراگیر زیر نظر استانداری گیلان اداره شود. اگرچه نام این مجموعه را نمی توان شهرداری نامید اما خصوصیات اداره یک شهرآبی سالم را میتوان برای آن تصور کرد.

از نخستین اقدامات جدی در کنترل فراغنی شدن تالاب، کنترل و محدود ساختن ریزش پساب های کشاورزی و فاضلاب های خانگی و شهری به درون تالاب است که کنترل فسفات را در بر خواهد داشت. طرح هایی همچون نی بری، برداشت بعضی از گونه های گیاهی همچون آزولا، سه کوله خیس، رهاسازی بچه ماهی علفخوار، لایروبی بخش های مختلف بویژه بخش شرقی تالاب، ایجاد کانال در بخش شمال غربی تالاب، احداث سد در کوهپایه رودخانه ها برای کاهش بار رسوبی وارده، احداث ایستگاههای تصفیه فاضلاب در شهرهای حاشیه تالاب را می توان نام برد.

منابع

- جمالزاده فلاح، فریبرز، ۱۳۷۷. تعیین میزان حساسیت مناطق مختلف تالاب انزلی با استفاده از سامانه اطلاعات جغرافیایی GIS. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه تهران، دانشکده محیط زیست، ۵۲ صفحه.
- حسینی، سیدحامد. ۱۳۹۱. تاثیر آلودگی های ناشی از مزارع پرورش ماهی قزل آالی رنگین کمان بر کیفیت فاکتورهای فیزیکوشیمیایی آب رودخانه ریجاب. پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد در رشته مهندسی منابع طبیعی شیلات (تکثیر و پرورش آبزیان). دانشگاه هرمزگان، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، گروه شیلات.
- درویش صفت ع.ا.، ف. جمالزاد فلاح، ش. نظامی بلوچی، ۱۳۷۸. بررسی وضعیت تروپی تالاب انزلی با استفاده از GIS. محیط شناسی. سال ۲۵، شماره ۲۳. صفحات ۱۰-۱.
- رحمانی، تحسین. عباسی، مرضیه. ۱۳۹۴. بررسی رابطه بین مواد مغذی و زیتوده فیتوپلانکتونی با تکیه بر مدل های برآورد کلروفیل (مطالعه موردی، دریاچه زریبار کردستان). مجله بوم شناسی آبزیان. دوره ۴ (شماره ۴) بهار ۱۳۹۴. صفحه ۱۸-۲۴.
- عابدینی علی. ۱۳۸۲. فرآیند لخته سازی در رودخانه پیربازار. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد شمال تهران، دانشکده علوم و فنون دریایی. ۱۱۰ صفحه.
- عابدینی، علی. ۱۳۹۳. گزارش نهایی طرح تحقیقاتی: لیمنولوژی مقدماتی دریاچه پشت سد ارسباران در آذربایجان شرقی با هدف توسعه آبرزی پروری. وزارت جهاد کشاورزی، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی ایران. شماره فروست ۴۳۶۶۴. ۶۵ صفحه.
- فیید، منیره، بابایی هادی، عابدینی علی، ۱۳۹۴. بررسی پارامترهای میکروبی و فیزیکوشیمیایی در تالاب انزلی فصلنامه علمی پژوهشی اکوبیولوژی تالاب -دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز. شماره ۲۵، ص ۴۵-۵۴.
- مکوندی، رقیه. سجاد آستانی، مهرداد چراغی، ۱۳۹۲. ارزیابی ریسک محیط زیستی تالابها با استفاده از روشهای SAW، EFMEA (مطالعه موردی تالاب بین المللی انزلی). فصلنامه علمی پژوهشی اکوبیولوژی تالاب. دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز سال پنجم، شماره ۱۷ پاییز ۱۳۹۲. ص ۶۱-۷۴.
- منوری م. ۱۳۶۹. تالاب انزلی. نشر گیلکان - ۲۲۷ صفحه.
- میر روشندل، اعظم السادات. خاوندکار، ام البنین. زمستان ۱۳۹۳. بررسی میزان ازت و فسفر تالاب انزلی در ایجاد پدیده شکوفایی جلبکی. فصل نامه علوم و مهندسی محیط زیست. دوره ۲، شماره ۵، صفحه ۱۱-۱۸.
- میرزاجانی، علیرضا. کیابی، بهرام. جمالزاده، فریبرز. فلاحی، مریم. کمالی، ابوالقاسم. عبدالله پور، حمید. پورغلامی مقد م، اکبر. مکارمی، مرضیه. وطن دوست، محمود. بابائی، هادی. عباسی، کیوان. سبک آرا، جلیل. قندی، دادای. حسینجانی، عادل. حسینی، احمد. ۱۳۸۷. گزارش پایانی طرح تحقیقاتی بررسی لیمنولوژیکی تالاب انزلی بر مبنای

مطالعات ده ساله (۱۳۷۰-۱۳۸۰) با استفاده از سامانه جغرافیایی GIS. موسسه تحقیقات علوم شیلاتی ایران. شماره فروست ۳۱۱۱۰. ۹۸ صفحه

– میرزاجانی، ع.، خداپرست، ح.، بابایی، ه.، عابدینی، ع. و دادای قندی، ع. ۱۳۸۸. روند فراغنی شدن تالاب انزلی با استفاده از اطلاعات ده ساله ۱۳۷۱-۱۳۸۱. مجله محیط شناسی، سال سی و پنجم، شماره ۵۲، صفحه ۶۵ تا ۷۴.

- Abedini, A., 2015. The study of trophic index in Anzali lagoon, . Agricultural Research and Education Organization, Iranian Fisheries Science Research Institute. Inland water aquaculture research center, Tehran, 57 (In Persian) p.
- Akbarzadeh, A., Arabani, M., 2011. Field studies to investigate the eutrophication problem in the Anzali wetland. Journal of Health System 4 698- 707 (In Persian).
- APHA, 2005. Standard Methods for Examining of Water and Waste Water. Washington D.C., 531 p.
- Bellinger, E.G., Sigeo, D.C., 2015. Freshwater algae: identification and use as bioindicators. John Wiley & Sons, p.
- Boyd, C.E., (1990). Water Quality in Ponds for Aquaculture. Birmingham Publishing Company, Birmingham, Alabama
- Carlson, R.E., 1977. A trophic state index for lakes. Limnology and oceanography 22 (2): 361-369.
- De Klein, J., 2008. From ditch to delta: nutrient retention in running waters. p.
- Dodds, W.K., 2002. Freshwater ecology: concepts and environmental applications. Academic press, p.
- Holčík, J., Oláh, J., 1992. Fish, fisheries and water quality in Anzali Lagoon and its watershed. Report prepared for the project - Anzali Lagoon productivity and fish stock investigation. Food and Agriculture Organization, Rome, 109 p.
- Hydropriject, 1965. Fish-culture reclamation of the pahlevi (Mordab) bay. State industrial Fishers committee. USSR, state design Institute on Hydrotechnical, Fish-cultural Reclamation and land construction, Moscow, 60 p.
- Ibanez, J.G., Hernandez-Esparza, M., Doria-Serrano, C., Fregoso-Infante, A., Singh, M.M., 2008. Alkalinity and Buffering Capacity of Water. Environmental Chemistry: 28-56.
- Jica, Doe, Moja, 2005. The Study on Integrated Management for Ecosystem Conservation of the Anzali Wetland in the Islamic Republic of Iran. Draft final report Nippon Koei Co., Ltd., 161 p.
- Kimbal, K., Kimbal, S., 1974. Limnology studies of Anzali wetland. Fishery organization and DOE, 114 p.
- Lamparelli, M.C. (2004). Graus de trofia em corpos d'água do estado de São Paulo: avaliação dos métodos de monitoramento, Universidade de São Paulo, Pages, p.
- Membrillo-Abad, A.-S., Torres-Vera, M.-A., Alcocer, J., Prol-Ledesma, R.M., Oseguera, L.A., Ruiz-Armenta, J.R., 2016. Trophic State Index estimation from remote sensing of lake Chapala, México. Revista Mexicana de Ciencias Geológicas 33: 183-191.
- Mirzajani, A., 2009. Limnological survey of Anzali wetland based on ten years data 1990-2003 by use of GIS system. Agricultural Research and Education Organization, Inland water aquaculture research center, Iran, 103 p.
- Mirzajani, A.R., Ghane, A., 2008. Qualifying the Inlet Rivers of The Anzali Lagoon Based on Macro Invertebrates Communities. Journal of Environmental studies 34 (45): 31-38.
- Mirzajani, A.R., Khodaparast, H., Babaei, H., Abedini, A., Dadai Ghandi, A., 2010. Eutrophication Trend of Anzali Wetland Based on 1992-2002 Data. Journal of Environmental Studies 35: 65-74.
- Mohebbi, F., Riahi, H., Sheidaei, M., Shariatmadari, Z., 2016. Phytoplankton of Aras dam reservoir (Iran): an attempt to assess water quality. Iranian Journal of Fisheries Sciences 15 (4): 1318-1336.
- NarollahzadehSaravi, H., Makhloogh, A., Yaghoobzadeh, Z., Ghiyasi, M., 2017. Comparative study of water quality indices in Shahid Rajaei Dam Reservoir (Sari, Mazandarn province). Journal of Water and Wastewater/Ab va Fazilab 28 (2): 78-88 (In Persian).
- Philips, E.J., Cichra, M., Havens, K., Hanlon, C., Badylak, S., Rueter, B., Randall, M., Hansen, P. 1997. Relationships between phytoplankton dynamics and the availability of light and nutrients in a shallow sub-tropical lake. Journal of Plankton Research. 19: 319-342.
- Pimpas, I., Tsirtsis, G., Karydis, M., Kokkoris, G.D., 2010. Principal component analysis: development of a multivariate index for assessing eutrophication according to the European water framework directive. Ecological Indicators 10 (2): 178-183.

- Ramezanpoor, Z., 2004. Ecological study of phytoplankton of the Anzali lagoon (N Iran) and its outflow into the Caspian Sea. *Czech Phycology*, Olomouc. 4: 145-154.
- Saghi, H., Karimi, L., Javid, A., 2015. Investigation on trophic state index by artificial neural networks (case study: Dez Dam of Iran). *Applied Water Science* 5: 127-136.
- Samadi, J., 2016. Spatial-Temporal Modeling of Qualitative Parameters and Trophic Status in Choghakhor Wetland Using Pollution Indices and GIS-based Deterministic and Geostatistical Techniques. *Journal of Iran-Water Resources Research* 12(1): 84-94.
- Tilahun, G., Ahlgren, G. 2010. Seasonal variations in phytoplankton biomass and primary production in the Ethiopian Rift Valley lakes Ziway, Awassa and Chamo, the basis for fish production.
- Wang, X.L., Lu, Y.L., He, G.Z., Han, J.Y., Wang, T.Y. 2007. Exploration of relationships between phytoplankton biomass and related environmental variables using multivariate statistic analysis in a eutrophic shallow lake: A 5-year study. *Journal of Environmental Sciences*. 19: 920-927.
- Wagner, G.M., 1997. *Azolla: a review of its biology and utilization*. The Botanical Review 63: 1-26.
- Yekom consulting Engineers Corporation, 1989. The project of the first step of comprehensive plan of rehabilitation of Anzali wetland. Jihad-e-Sazandegi, Bandar Anzali, 166 p.
- Zebardast, L., Jafari, H.R., 2011. Use of Remote Sensing in Monitoring the Trend of Changes of Anzali Wetland in Iran and Proposing Environmental Management Solution. *Cancer Research and Oncology* 1 (37): 57-64.

پیوست

تصاویر محل ایستگاههای نمونه برداری در فصول مختلف

تالاب غرب (بهار)



شیجان (بهار)



سیاه درویشان (بهار)



ماهروزه (بهار)



شیجان (تابستان)



سرخانکل (بهار)



نمونه برداری آب



آنالیز آب در آزمایشگاه هیدرووشیمی پژوهشکده آبی پروری (انزلی):



Abstract

Anzali wetland is one of the most important ecosystem in the southern Caspian Sea, acts as a special ecotone between different ecosystems; terrestrial, the Caspian Sea, brackish and fresh water environments. The hydro chemical and nutrients parameters were monthly studied in 10 locations of Anzali wetland for one year from May 2014. Trophic status index was calculated by different parameters including chlorophyll a, total phosphorus (TP), total nitrogen (TN) and transparency. Results showed that the annual average of total nitrogen, total phosphorus and dissolved oxygen were 1.023 ± 0.523 , 0.113 ± 0.105 and $8.71 \pm 2.63 \text{ mgL}^{-1}$ respectively. While no significant difference was observed in total nitrogen ($P > 0.05$), total phosphorus showed a significant difference ($P < 0.05$) among locations. Chlorophyll a varied between 0.6 to 330 (average 47.4 ± 65.0) μgL^{-1} . EC varied between 254 and 14250 μm and had a significant difference among locations ($p < 0.05$).

The TN/TP was lower than 10 in Anzali wetland (except in western area) that show the limitation role of TP in eutrophication process. According to results while the western area and SiahKeshim are observed in eutrophic and super eutrophic status, the rest of regions are classified as hyper eutrophic status. Decrease of nutrient components from inlet rivers and to remove the aquatic plants in Anzali water bodies are recommended to control of eutrophication process in Anzali wetland.

Keywords: Anzali wetland, chemical parameter, Trophic status index

**Ministry of Jihad – e – Agriculture
AGRICULTURAL RESEARCH, EDUCATION & EXTENSION ORGANIZATION
Iranian Fisheries Science Research Institute – Inland Waters Aquaculture Research
Center**

Project Title: The study of some trophic index in Anzali lagoon

Approved Number: 14-73-12-9351-93002

Author: Ali Abedini

Project Researcher: Ali Abedini

**Collaborator(s): M. Fallahi, S.H. Khodaparast, A. Mirzajani, E. Sadegeinejad,
F. Jamalzad, T. Sohrabi, J. Khoshhal, H. Mohsenpour**

Advisor(s): -

Supervisor: -

Location of execution: Guilan province

Date of Beginning : 2014

Period of execution : 2 Years & 3 Months

Publisher: Iranian Fisheries Science Research Institute

Date of publishing : 2017

**All Right Reserved . No Part of this Publication May be Reproduced or Transmitted
without indicating the Original Reference**

MINISTRY OF JIHAD - E - AGRICULTURE
AGRICULTURAL RESEARCH, EDUCATION & EXTENSION ORGANIZATION
Iranian Fisheries Science Research Institute -Inland Waters Aquaculture Research
Center

Project Title:

The study of some trophic index in Anzali lagoon

Project Researcher:

Ali Abedini

Register NO.

52396